

Եղիշե Չարենց

Բրոնզե քո'յր իմ...

Բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե հա'րս,
Լուսավոր դու, հրասիրտ ու հրավարս,
Բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե հարս:

Դու վառվել ես օրերի մեջ ու հրում,
Դու վառվել ես կարմրավառ այս օրերում,
Դու վառել ես գալիքները ու հեռուն:

Եվ քո սիրտը մի խարույկ է ճարճատուն,
Ու հրում քո այրվում ես հիմա դու,
Ու կարմիր են կրակները քո հատու:

Բայց գրկել է քեզ խավարը անսփռի,
Արնոտել են կրակներդ հիմա որք,
Օ, երկի'ր իմ, բրոնզե քո'յր իմ հրասուրբ:

Ու խավար է, շուրջդ ահ է ու մշուշ,
Արնոտել են կրակները քո անուշ
Շուրջդ ա'հ է, շուրջդ մահ է ու մշուշ:

Քեզ խաչել են ու թքել են երեսիդ,
Օ, երկի'ր իմ, հրադեմ ու հրասիրտ,
Բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե հարս իմ երագի:

Քեզ խաչել են ու թքել են երեսիդ,
Քրքջացել են լուսավոր քո երագին,
Բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե հարս իմ երագի:

Ու վերքերը կարմրել են երեսիդ,
Արնոտել են շուշանները երագի,
Բայց քո ճիշը Ամոքիշը կլսի:

Եվ հողները կճշան ու կշաշեն,
Եվ գեները մեր գվարթ կշառաշեն,
Որ հառնե քո երագանքը լուսաճեն:

Ու հրում, հողմերում մեր երագի
Կկորչեն քո դահիճները անբասիր,
Ոսոխները, ոսոխները քո գագիր:

Եվ նրանք, որ թքեցին քո երեսին
Պետք է մահը ու դժոխը երագեն
Գայլերի ու ցիների հետ միասին:

Եվ նրանք, որ լրբացել են էլ հիմա
Անկումից քո, խարխափից քո ակամա
Գտնելու են միայն մեզ ու միայն մահ:

Կխառնես դու, հրասիրտ ու հրավարս,
Կվառվես դու խնդասիրտ ու կխնդաս,
Օ, երկի'ր իմ, բրոնզե քո'յր իմ, բրոնզե հա'րս: